

Колкото по-голямо доверие имат субектите в икономиката на страната, правителството и стабилизиращата му икономическа политика, толкова по-бързо ще отмине влиянието на шока. Колкото по-слабо е доверието, толкова по-бавно ще се редуцират очакванията и толкова по-дълго ще съществува ефектът на шока в системата. Следователно инертността на инфлацията е свързана в определена степен с доверието на икономическите агенти. Зависимостта е обратна - високото доверие съответства на слаба инертност.

Както вече беше показано, времето, за което отминава единичен шок в инфлацията, зависи от величината на параметъра ϕ . Следователно тази величина може да се използва за **оценка на силата на доверието** в икономическата политика на правителството. От особено значение е да се проследи дали величината на този параметър се променя с течение на времето, тъй като подобни промени ще отразяват и промените в доверието.

Оценяването ще стане на базата на модела:

$$\tilde{u}_t = \phi \cdot \tilde{u}_{t-1} + e_t, \quad (3.1)$$

като за да се елиминира постоянната част в инфлацията, която съществува преди месец февруари 1997 г., променливата u_t се преработва:

$$\tilde{u}_t = u_t - \mu_t, \quad (3.2)$$

където:

$$\mu_t = \frac{\mu_1}{1 - \phi} = 0.0354 \quad \text{за периода до февруари 1997 г. и } \mu_t = \frac{\mu_2}{1 - \phi} = 0.0041$$

след това. За да се получи оценка за промените на параметъра ϕ , трябва моделът да се решава последователно с подсъвкупности на данните, обхващащи някакъв период. Дължината на този подпериод трябва да е достатъчна, така че да се получат добри оценки, но не бива да е прекалено голяма, защото ще се получат по-малко стойности за анализ. На първо място трябва да се отбележи, че за оценката за периода t не бива да се използват данни нито за този период, нито за бъдещи периоди, тъй като своите прогнози и очаквания икономическите субекти основават на наличната им информация, а при формирането на очакванията им за периода t те разполагат най-много с информация до предходния период $t-1$. На следващо място е ясно, че очакванията зависят най-силно от близките предходни месеци и по-слабо - от събитията преди две или три години. Следователно периодът на оценка може да се съкрати до една година, като за всеки месец трябва да се включи и предходният му едноименен месец поради наличието на сезонност. Периодът в този случай ще се състои от 12 месеца, което дава приемлива дължина и позволява да